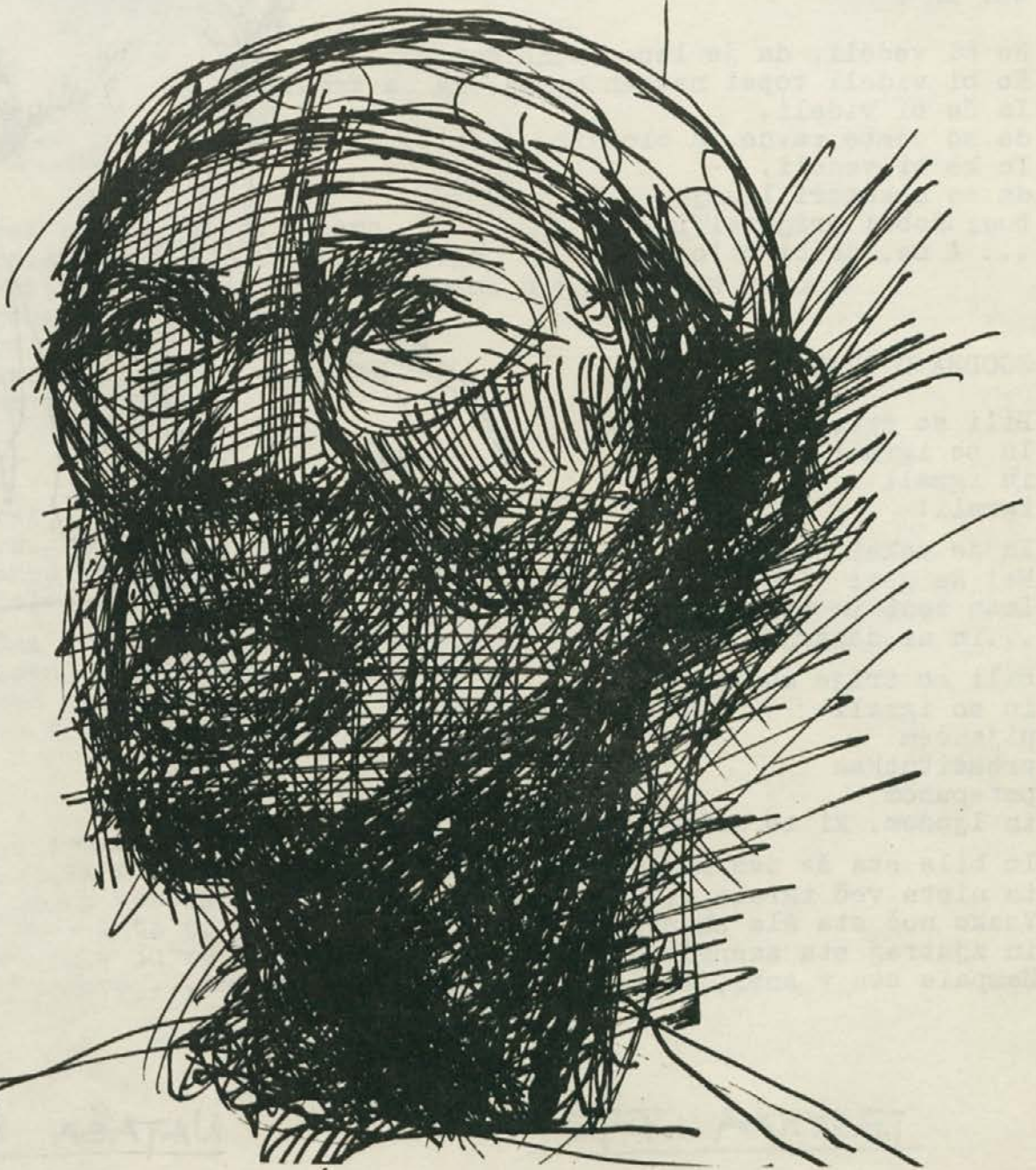
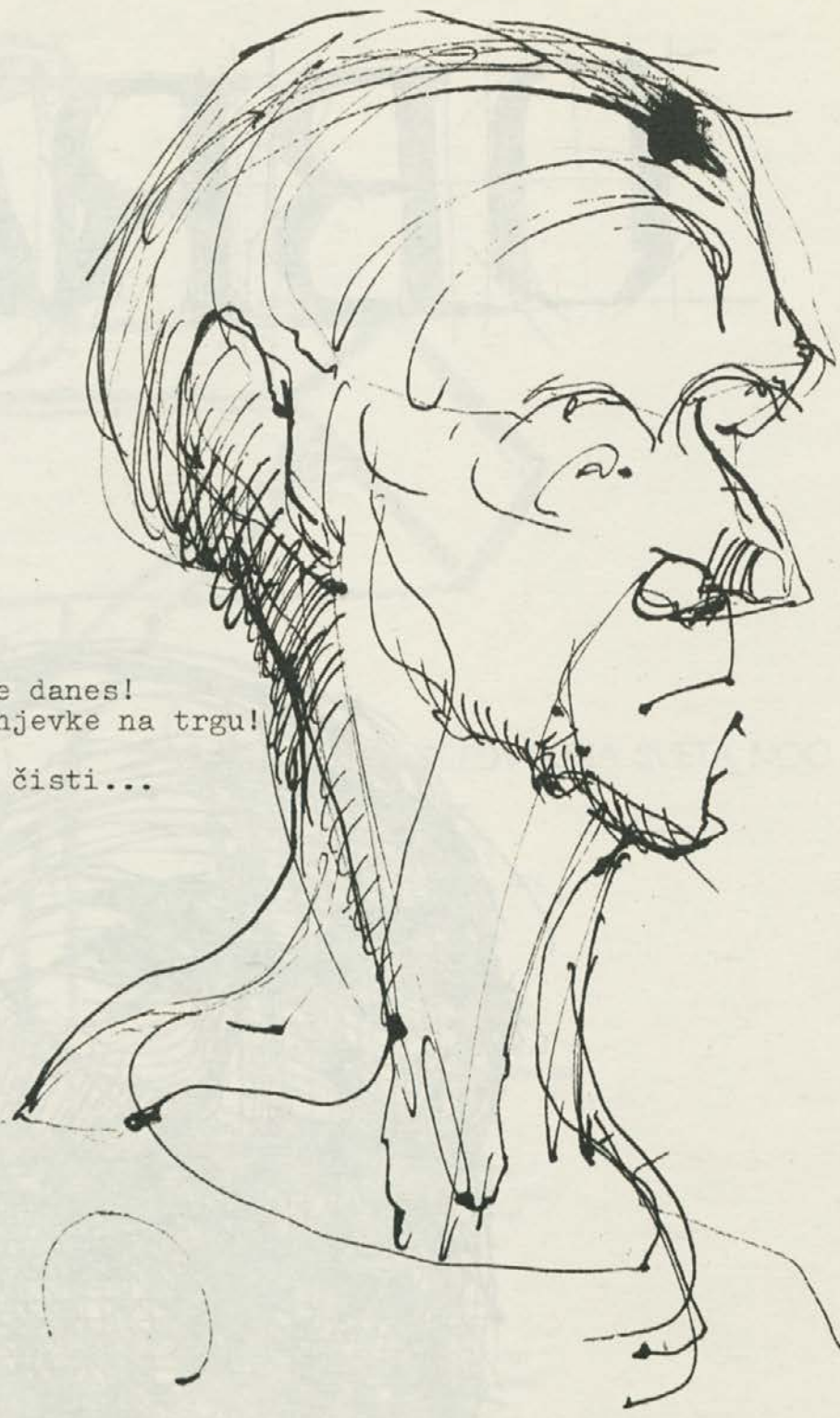

OBRAZI

PRVA STRAN

ALI NE ?

Ko bi vedeli, da je lepo vreme danes!
Ko bi videli topel nasmeh branjevke na trgu!
In če bi videli,
da so ceste ravne in pločniki čisti...
In ko bi vedeli,
da so nekateri ljudje
tudi dobri prijatelji...
... A ne, da bi bilo lepo?

ZGODBA O PRAHU

Bili so štirje muzikantje.
In so igrali
in igrali
igrali!

In je rekel bobnar
Ne! Ne gre!
Imam ženo in otroke...
...in ni denarja...

Bili so trije muzikantje
in so igrali
pijancem
prostitutkam
potepuhom
in ljudem, ki so dišali' po prahu s ceste...

In bila sta še dva muzikanta
in nista več igrala...
Vsako noč sta šla skupaj
in zjutraj sta zaspala...
Zaspala sta v sobi, ki je dišala po cestnem prahu...

NATAŠA SAMASTUR

DRUGA STRAN

srečal sem ga poeta z gora
iz zelene suknje je gledal obraz
govoril je nekaj o zlu med ljudmi o samoti med reko
in goro
ko pa sem suknjo zeleno odpel
je zasijal skelet iz besed
in srca nikjer

Takrat, ko dnevi odteko v doline
in razgalijo smrt brata in sestre
ostaneš sam, vpet med spomine
in bolečino, ki te tre.

Z očmi v razpokanih pobočij greš zgubljen,
s slutnjo med izpito travo stopiš
in med rastjem izgubljene in razlomljene besede
spneš v šopke za neznance.

jutra pomladi dnevi noči
podajo ti roke in odhitijo
med jutra vesela dneve noči
zdrsnejo vate ti vanje in spet
komaj še v jutru podajo roko ti
in je slovo

PETER ANDREJ

TRETTA STRAN

takole po dežju
sedem čez divan
oblečem jasnino
pa če hočem se mi nasmeh razlije
kralju čez obličje
da se vidi zlat

moj oče je tesar
in pije vino.

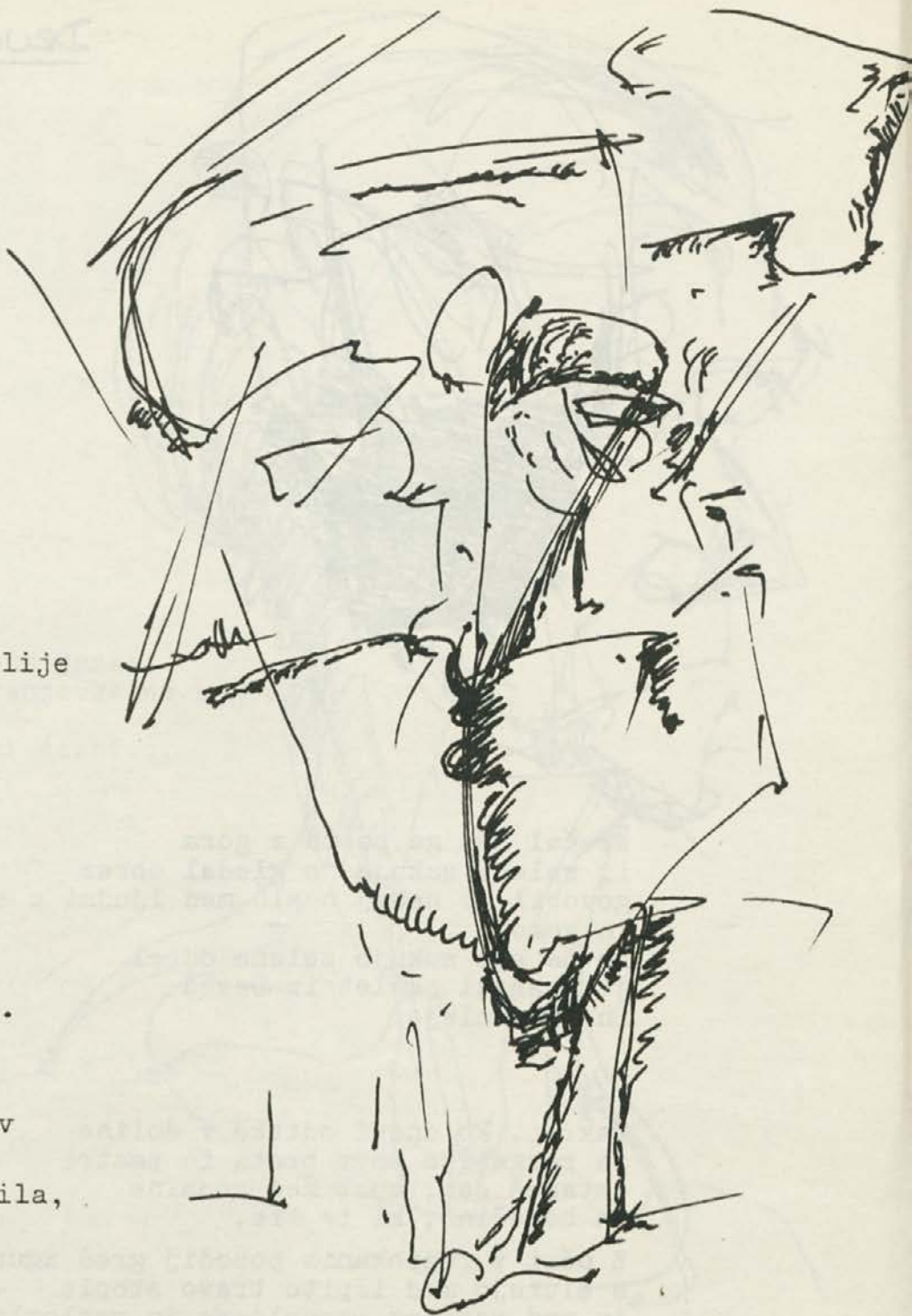
moja mama je dobra vila
in preveč govori.

moje ime je peter
pijem vino in preveč govorim.

Pa so vrata zletela s tečajev
in se namotala na žico,
da bodo za brano so se ponudila,
za seme bo sol,
jaz naj bom konj!

oči ti spijo priprte,
ko ti jih, medo, izližem.

Srečne pa niso, ker vejo za sol.

PETER ANDREJ

ČETRTA STRAN

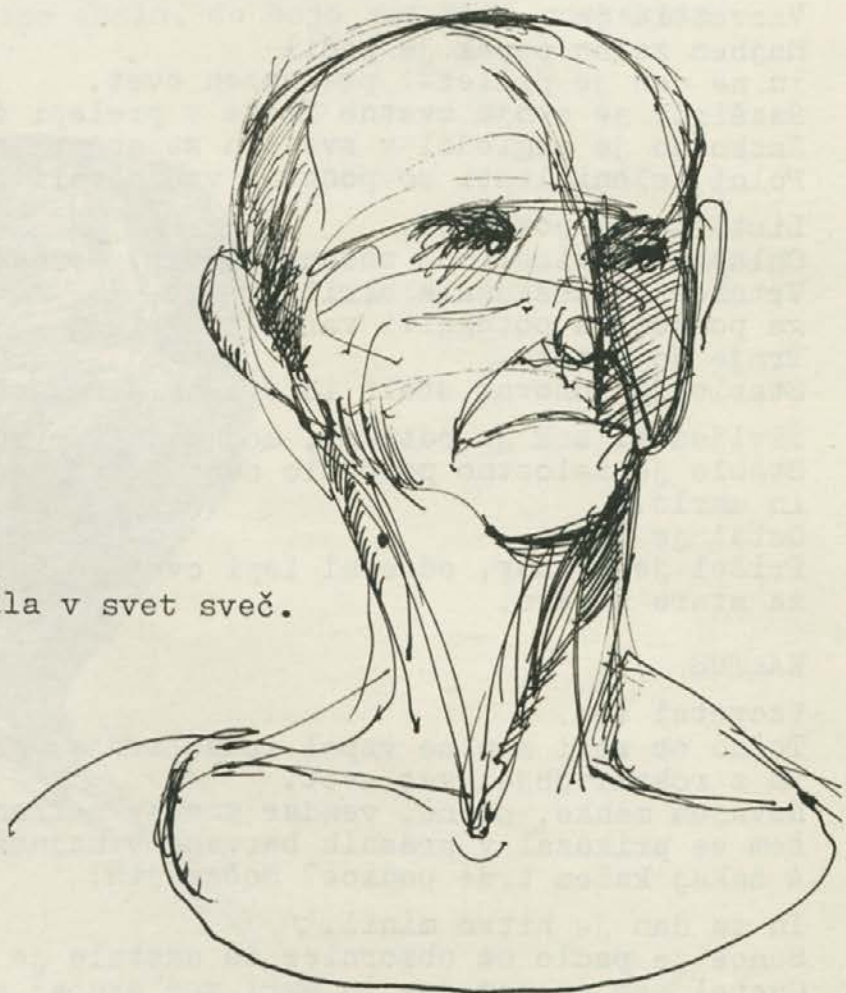
MORJE

buta v skalo
dlan ob dlan
in sonca blesk ki pride sem
ta dan
in belo peno si nalije
trči s steno
in izpije
pozno v noč se je napije
ves pijan
se vzpne, orkan
v zraku me pozdravi
nežno trči v mojo dlan
in me naplavi

V SVETU SVEČ

Ti sploh ne veš, kaj si naredila.
Ti sploh ne veš, da si me popeljala v svet sveč.
Čisto mirno, tiho, brez panike.
Tukaj sem obstal.
tukaj sploh ni velik pro-
stor mogoče pa je le vid
eti ga ni vidim stebre k
i verjetno niso okrogli
in svetlobo sveč ki pada
na stebre in osvetljuje
prostor sveče so razpore-
jene v polkrogu ni pa vi-
deti na čem stojijo so v
višini bokov zdi se mi d
a so nad stebri oboki ve
ndar jih verjetno ni ker
tukaj nič ničemur ne slu-
ži da ne bi kdo mislil d
a vse to kaj pomeni vse
to nič ne pomeni to je s
amo svet sveč moj svet s
več
Ti sploh ne veš, kaj si naredila.
Ti sploh ne veš, da si me popeljala v svet sveč.
Ti sploh ne veš, da vidim tisto,
česar drugi ne vidijo.
Preselil sem se v svet sveč,
da lahko tukaj mislim nate in na mojega ubogega
psa, ki sem ga imel tako rad
in so mi ga zastrupili pred tremi leti.

KO PA BO ABSOLUTNA NULA,
BOM UMRL ŽE OD SAMEGA MRAZA.

VASJA EIGNER

PETA STRAN

T R N J E

VRTNICA

Vzcvetela je.

Majhen zelen popek je počil

in na dan je prilezel prekrasen cvet.

Razširil je svoje cvetne liste v prelepi žametni črni barvi.

Razkošno je pogledal v svet in se obrnil proti Soncu.

Polni zeleni listi so ponosno vzdihovali svež zrak.

Listi so se povесili.

Ohlapno so viseli ob močnem stebelu. Neznana bolezen.

Vrtnica je poskušala skriti trnje,

ga poskušala potegniti vase.

Trnje je ostalo.

Steblo je ponovno stalo in dvignilo razkošen cvet.

Življenski sok je odtekal, močne celice so oslabele.

Steblo je žalostno povесilo cvet proti zemlji

in umrlo.

Ostal je cvet.

Prišel je vrtnar, odrezal lepi cvet in ga prodal

za staro železo.

KAKTUS

Vzcvetel sem.

Točno ob zori sem se vzpel iznad trnja, se vzpel nad bodice

in z rokami objel ves svet.

Navajen mehke, sočne, vendar sončne notranjosti

sem se prikazal v krasnih barvah, v najnežnejši obliki.

A zakaj kažem trde bodice? Nočem jih!

In ta dan je hitro minil.

Sonce je padlo na obzornice in nastala je tema.

Cvetel sem en sam dan in umrl sem skupaj z Vrtnico,

padel in se nasadil na svoje bodice.

AKACIJA

Vzcvetela je.

Radovedno je pogledala v novi svet in zadišala

od sreče, da živi.

Iz višine je opazila Vrtnico in Kaktus.

Zdelo se ji je, da je Kaktus Vrtnico poljubil preden sta umrla...

"Sicer pa kaj mi mar, saj živim, cvetim..."

Niti besede o trnju

ŠESTA STRAN

Vstanem ves pri volji za lubenice jest in že hitim, ves vzhičen vam pokažem, ves divji od vneme, že čisto nor na lubenice vam pravim, da to sploh nič ni, nič kaj takega, ni in je lepo in še bolj bi bilo, če bi vsi to, in da se na tem tako dela.

Marsikak pogled mi marsikaj pove, marsikaj me ustavi.

Pravim: teh njiv ne zatajiti, pač pa v skrajni sili kroginkrog posaditi kaktuse, pol pa najuriš na jadransko obalo, da bojo vse riti poskakale v morje.

Sproži me nekaj! aktiviraj se, žeja krokodilska! A.... ah! P, naj bo P!
Prrr..kk..orkamadona od kdaj nune štokajo v gol? od kdaj se levi z mokrimi brisačami po nagi riti tepejo? Atletika italijanska v bokih prenosna, čudo narodov, bolnih opoj; sprožaj me še! pikaj me v rit! Ikebana, zmotiviraj me v alpinista!

Geslo? Puške dol!

Prepričanje? Spoštovanje njim, ki gasijo, ki jih starost izsuši!
Naj živi orgazem s priimkom Požigalec!

VASJA EIGNER

OBRAZI

PRILOGO STA PRIPRAVILA: IZTOK JANČAR
TATJANA MARUŠKO

LIKOVNI MATERIAL JE PRISPEVALA
HELENA KLAKOČAR

